

Sygn. akt I CSK 98/15

## **POSTANOWIENIE**

Dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa Fundacji W. w W.

przeciwko W. P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 11 września 2014 r., sygn. akt V Ca 3576/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na występowaniu w sprawie zagadnienia prawnego oraz potrzebie wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości.

Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić. Analiza treści skargi prowadzi do wniosku, że skarżąca kwestionuje wykładnię treści pełnomocnictwa udzielonego przez pozwaną, której dokonał Sąd drugiej instancji. Nie sposób jednak przyjąć, że istotne zagadnienie prawne może być sformułowane w ten sposób, jak uczyniła to skarżąca, czyli przez powołanie treści udzielonego w sprawie pełnomocnictwa i wniosek do Sądu Najwyższego o ocenę prawidłowości dokonanej wykładni. Tak sformułowane zagadnienie pozbawione jest koniecznego elementu ogólności, a ponadto nie różni się niczym od zgłoszonej w skardze podstawy kasacyjnej naruszenia art. 65 § 1 k.c. Praktyka taka nie może zasługiwać na akceptację.

Konieczne jest ponadto wskazanie, że jedyną podstawą kasacyjną dotyczącą naruszenia prawa postępowania cywilnego jest zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., co jest niedopuszczalne na etapie postępowania kasacyjnego.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. *a contrario*).